Sincan İstasyonu Ocak 2009 sayı:17 s.19.

Oğuz Tansel anıldı

Türk edebiyat ve siyaset tarihinin önemli aydınlarından ozan, halkbilimci Oğuz Tansel ölümünün on dördüncü yıldönümünde, Petrol-İş sendikası Ankara şubesi salonunda, "Ankara Aydınlığı Girişimi", ailesi, dostları ve okurları tarafından anıldı. Toplantının en ilginç yanı, sonunda Oğuz Tansel'in dostlarına ve okurlarına söz verilmesiydi.

Okurlarından bir üniversite öğrencisi (Hacer), "Oğuz Tansel'in küçük yaşta tanıştığım masal kitaplarından sonra, ilkokuldayken bize verilen kitapları beğenmediğimi; zevk sahibi olduktan sonra kendi kitaplığımı kurduğumu hatırlıyorum" dedi. Anadolu Üniversitesinde bitirme tezinin oğuz Tansel'in masalları üstüne yapan bir başka üniversite öğrencisi (Süreyya), "23 yaşında yeniden masal okumaya başladığını," söyledi.

Söz alanlardan Oğuz Tansel'in dostu Mahmut Makal şunları söyledi: "Oğuz Tansel ağabeyimiz, arkadaşımız benim de tanıdığım bir aydınımızdı. Köyden yetişme, Bozkır'ın bir köyünden. Anadolu bozkırının da çok önemli bir çocuğuydu. Bugün yozlaşan dünyada Oğuz Tansel gibi bir aydın, bir sağlam kişi bulmak çok zor; hatta imkânsız. Yakından tanıdığım için söylüyorum. . .

Eserleri için arkadaşlar konuştular, anlattılar masallarını, şiirlerini.

Hele Ümit Sarıaslan dostumun okuduğu Tutsağın Türküsü şiiri ne kadar güzel:

"Özlenip aranmamak, aranıp bulunmamak."

Sanki bugünleri görmüş. Yozlaşan insanlar, benden sonra yozlaşan toplum beni özleyip aramasın, arayıp bulamasın diyor sanki.

Eğitimci-yazar, ozan Ümit Sarıaslan'ın yönettiği toplantı Oğuz Tansel'in oğlu Ülkün Tansel'in saydam gösterisiyle başladı. Daha sonra, Orta Doğu Teknik Üniversitesi öğretim üyesi kızı Prof. Dr. Aysıt Tansel Oğuz Tansel'le bir anısını anlattıktan sonra, O'nun "Savaşa Hayır" adlı şiirini okudu.

Oğuz Tansel'in masalları üstüne Nermin Küçükceylan konuştu; şiirlerinde özgün yapı ve şiir-masal ilişkisi konusunu ozan-yazar Günay Güner anlattı.

Toplantı, Günay Güner'in sazına katılımcıların hep bir ağızdan eşlik ederek söylediği türkülerle sona erdi.

Tolunay Arslan

Mehmet Sümer

HAYATTA BEN EN ÇOK SENİ SEVDİM

Hayatta Ben En Çok Babamı Sevdim **şairi Can Yücel'e,**
Hayatta Ben En Çok Annemi Sevdim **şairi Abdülkadir Budak'a,**
Hayatta Ben Çok Kendimi Sevdim **şairi Bâki Ayhan T.'ye,**
ve sana

yalnız ikimizin bildiği bir saklı dildi aşk
aramızda. kelimelerin keskin buğusu bakışlarda tüterdi
yüzünde güneşler yıkanırdı senin
benimse kalbimden bir nehir akardı durmadan
kalbim, namluya sürülmüş kurşun gibi geldim
hayatta ben en çok seni sevdim

ben rüzgârım ve bir ağaçsın sen uçurum kıyısında
yapraklarını dök ve bırak kendini boşluğa
kaç mevsim bahar doldurup içime
derin derelerden bir ses gibi yükseldim
hayatta ben en çok seni sevdim

dökülen eteğinde bir ince kıvrım
omuz başların pürüzsüz beyaz
parmaklarının asil uzanışı bir şeye
uzanır gibi kuğular berrak suya derdim
hayatta ben en çok seni sevdim

bir mısra-ı bercestesin sen tanrının varlık gazelinde
bense şiirler yazıyorum öykünerek güzelliğine
kovulmuş bir günahkâr gibi kapansam
göğsünün o suskun mabedine:
ey saf masumiyet! yasak meyveyi koparan bendim
hayatta ben en çok seni sevdim

yüzün, suya çizilmiş nakış
köpük köpük dağılıyor bellekte
yüzün dalgın çiçekler gibiydi
bir olmadı hüzünsüz
yüzün ki dindiren yağmurdu
yüzünsüz kor acıya keserdim
hayatta ben en çok seni sevdim

ÖNERİYORUZ

EMİN ÖZDEMİR
İNSAN YÜREĞİNE YOLCULUK

ÖZEL TASARIMLI CİLT

Sincan istasyonu

1-15 NCİ SAYILAR

35 YTL (Kargo ücreti dahil)
Dergimiz adresinden istenebilir.